

navdušenjem, kakor jih je on govoril; in v isti odločni volji, saj hočete vendar živeti in sicer bolje živeti kot dosedaj. Zato zakličite:

Kar mora biti — mora biti! »Slovenski gospodar« mora biti v naši hiši, zato mu ostanemo zvesti vsi dosedanji naročniki in bomo storili vse, da pridobimo še nove!

Prijatelji!
Napreji
Na delo!
Bog blagoslovi!

Evharistični kongres v Mariboru. — Svet potrebuje pomoči in tolažbe. Čim bolj se na zemlji množijo težave in čim bolj raste trpljenje, tem večje je hrepenenje po olajšanju in utehi. Svet te tolažbe dati ne more. On rodi gorje in bolelost, zdravila in okrepčila pa ne nudi, ker ga nima. Pomoč je pri Njem, pri katerem je ljubezen in moč, in to je naš božji Odrešenik. Iz tabernaklja, kjer je Kristus resnično pričujoč kot Bog in človek, se razlega povabilni glas: »Pridite k meni vsi, ki trpite in ste obremenjeni, in jaz vas bom poživil.« Mnogo jih je bilo, ki so ta glas preslišali. V dneh, ko sije solnce zadovoljnosti, sreče in radosti, se uho kaj rado zapre temu klicu. Ko pa trka pomanjkanje in trpljenje na vrata, se človeško srce z večjo pripravnostjo odpre povabilu božjega Srca. Iskajoč pomoči pri njem, ki biva med nami v presv. Evharistiji, se človek tudi zave svoje dolžnosti napram Evharistiji. Številni evharistični shodi, ki se zadnja leta vršijo po raznih delih sveta, spričujejo, kako ljudje to zavest izvršujejo pred vso javnostjo. Tudi Slovenija noče zaostati za deželami, ki dajejo čast Kristusu v zakramentu presv. Rešnjega Telesa. Dokaz za to so evharistični shodi, ki so se vršili po raznih krajih in okrajih naše ožje domovine. V naši lavantinski škofiji je bilo letos in lani več okrajnih, odnosno okrožnih, v vsakem oziru prav lepo uspešnih evharističnih shodov. Prihodnje leto se bo vršil za celo škofijo velik evharistični shod v Mariboru. Ta prelepa in prekorišna verska prireditel, na katero že sedaj opozarjamo, se bo vršila najbrž v mesecu juniju 1934.

Evharistični kongres v Braziliji. V letošnji jeseni se je vršil prvi nacionalni (narodni) evharistični kongres za Brazilijo (v južni Ameriki), in sicer v mestu Bahija. Udeležba iz te ozemske ogromne države je bila številčno veličanska. Vsi stanovi iz vseh pokrajin so bili zastopani v prav obilnem številu. Vsi, ki so se udeleževali prireditel, so tekmovali med seboj, kako bi boljše, lepše in pobožnejše počastili v Zakramentu pričujočega Boga. Sama evharistična procesija je bila dolga 7 km. Ob cestah in po ulicah, kjer je šel sprevod, je občinstvo stalo v gostem špalirju in z globoko vero in častjo pozdravljalo presv. Evharistijo. Da bi sadovi evharističnega kongresa bili trajnejši ter bi postali njih deležni najširši sloji, se je ob tej priliki ustanovila Katoliška

akcija za celo Brazilijo. V njeno področje spada udejstvovanje verske misli pri pripadnikih vseh stanov. Kristus kralj naj vlada srcem posameznikov, naj vlada družinam, deželam in vsej državi. Posebno pozornost bo Katoliška akcija posvečala mladini, za katero ni druge prave vzgoje kot vzgoja v duhu Kristusa in njegove cerkve. Evharistični zbor v Braziliji je tudi poslal sv. Očetu papežu Piju XI. prošnjo, naj bi se Vnebovzetje Marijino proglasilo kot dogma — kot od Boga razodeta resnica, ki jo morajo vsi kristjani verovati. Evharistični shod v Braziliji je tako potrdil staro preizkušeno resnico, da sta češčenje Evharistije in češčenje Matere Zveličarjeve v ozki zvezi med seboj.

Sveti kraji v Palestini. Sveta dežela hrani v svojem okrilju kraje, ki so vsakemu kristjanu prav dragi kot pozorišče rojstva, mladosti, delovanja, trpljenja ni smrti našega božjega Odrešenika. To so n. pr. Betlehem, Nazaret, Jeruzalem itd. Več stoletij so se kristjani krvavo borili, da bi rešili te kraje iz nekrščanskih rok. Uspeli so le deloma. Kraj, kjer je Kristus imel s svojimi apostoli poslednjo večerjo, kjer je torej bil prvi oltar Evharistije, ni v krščanskih rokah. Tudi drugi kraji niso v celoti pod oblastjo kristjanov, marveč razpolagajo vsaj deloma nad njimi tudi takšni činitelji, ki niso krščanski. V zadnjem času pretijo svetim krajem nevarnosti zlasti od napredovanja nacionalističnega židovstva v Palestini. Na to nevarnost so že začeli kazati vatikanski krogi. Židovskemu prodiranju se protivijo Arabci, ker se bojijo, da bi se židovi prenašlo pomnožili in razmnožili ter izpodrinili arabski živelj. Vatikanski krogi (okoli sv. Očeta v Rimu) pa ne morejo več zakrivati bojazni, da bi moglo nacionalistično židovstvo obnoviti stari židovski fanatizem zoper krščanstvo, zoper Kristusa in zoper kraje, ki so posvečeni po našem Odrešeniku in njegovem delovanju. Radi tega izražajo vatikanski krogi željo in nado, da se sveti kraji v Palestini izvzamejo iz torišča političnih preprirov, ter se potom mednarodne uredbe priznajo v celoti tistim, ki v Kristusa verujejo ter ga častijo kot božjega Odrešenika.

Dom duhovnih vaj pri sv. Jožefu n. Celjem. Tridnevne oddeljene duhovne vaje v domu bodo za gospe, začetek v soboto dne 16. dec. ob šestih zvečer. Za dekleta: Prvi tečaj začetek v soboto dne 2. decembra ob šestih zvečer. Drugi tečaj začetek v torek dne 26. decembra ob šestih zvečer. Vzdrževalnina 75 Din. Prijavi priložite znamko za odgovor.

Kaj je pomenjala slov. občina.

(Dopis iz Laškega.)

Kakor drugod v Sloveniji, smo tudi mi dne 15. oktobra izvolili nov občinski odbor. Bila je vložena samo ena kandidatna lista. Od 910 volilnih upravičencev se je volitev udeležilo 482. Izvoljeni so sledeči: za župana Topole Martin, posestnik, Jagoče; člani občinske uprave: Deželak Matevž, posestnik, Lože; Hrastnik Miha, posestnik, Brstnik; Gaberšek Janez, posestnik v Globokem; Krašovec Anton, posestnik, Marijagradec; Škoberne Karol, posestnik, Ojstro. Novi občinski odbor je dne 25. oktobra prevzel posle. Občina Marija Gradec se je ustanovila l. 1873 in to na željo laških Nemcev in nemčurjev, da ne pride slovenski živelj v takratnem laškem trgu do veljave. Znalí so laški veljaki pregovoriti tudi uglednejše kmečke moze, da se niso branili proti odcepitvi odločno slovenske kmečke okolice na levem bregu Savinje od trga Laško, ki je imel namen postati ponton za nemški most do Adrije. Občina je v teku 60 let svojega obstoja bila najizrazitejša predstaviteljica slovenskih pravic, to posebno v dobi od leta 1898 do leta 1909, ko je bil župan še sedaj živeči Lapornik Jože v Ložah. Vse nemške vloge in vsi dopisi, ki so prišli na občino od c. kr. namestništva in od deželnega odbora v Gradcu, od okrožnega sodišča v Celju, od okrajnega zastopa v Laškem, od glavarstva in sploh od vseh nadrejenih oblasti, so se pošiljali nazaj z zahtevo, da se dopisuje slovenski. Vloge, ki so prihajale od drugih občin v nemščini, pa so se pošiljale v notranje ministrstvo na Dunaj v prestavo na slovenski jezik. Pripomnjamo, da sta bila oba: župan g. Lapornik in tajnik Drovc zmožna nemščine. Tako se je večkrat zgodilo, da je prišel na občino akt v nemškem jeziku, kateri bi moral biti rešen v dveh dneh, pa je romal v prestavo na Dunaj, kjer je ležal cele mesece. Tako si je slovenski jezik utiral polagoma svoje pravice, in vedno več slovenskih uradnikov je bilo nastavljenih po raznih uradih. V tej težki in odločilni borbi za slovenske pravice je bodril in okrepil naše ljudstvo »Slovenski gospodar«. Posebno spodbudo za tako postopanje je tudi dajal županu takratni župnik, vlč. g. Smole Jakob pri Sv. Miklavžu nad Laškim, ki je bil tudi obč. odbornik. Rojen pri Sv. Petru na Medvedovem selu dne 22. julija 1845, je umrl kot župnik pri Sv. Miklavžu nad Laškim dne 27. julija 1902. Sicer bolj slabega zdravja, se je vendar živo brgal za pravice Slovencev. Med vojno se je občina med prvimi izrekla za majniško deklaracijo. Z ministrskim odlokom od dne 9. septembra letos se je občina povečala. Priključila se ji je od občine Sv. Rupert katastralna občina Sv. Peter, ki meri 943 ha 97 arov in šteje 613 prebivalcev. Površina cele občine Marija Gradec je sedaj 5026 ha 99 arov. Prebivalcev šteje 3518. Želimo, da bi se novemu občinskemu odboru posrečilo veliko storiti v dobrobit vse-

ga ljudstva. Pripominjamo, da je župan Topole, ki je sedaj zopet izvoljen, županoval od oktobra 1918 do oktobra leta 1931.

Letos je Družba sv. Mohorja natisnila izjemamo nekaj knjig več. Zato opozarjamo vse one, ki niso pravočasno naročili Mohorjevih knjig, da jih še vedno dobe za 20 Din, dokler traja zaloga. Naročite si jih takoj naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju. Dopisnica zadostuje.

G. župnik Jan. Vogrin †. Dne 21. novembra t. l. je umrl v svoji hiši na Radvanjski cesti pri Mariboru g. Jan. Vogrin, dolgoletni župnik pri Sv. Barbari v Halozah. Pokojnik se je rodil dne 9. aprila 1876 v Negovi. Mašniško posvečenje je prejel dne 25. julija 1898. S 1. avgustom leta 1900 je postal kaplan v Vuzenici, od leta 1901 pa do leta 1904 je kaplanoval v Zavrču, nato pa pri Sv. Petru v Gornji Radgoni, kjer je ostal do dne 31. marca 1907, ko je bil imenovan za župnika pri Sv. Barbari v Halozah. Z 31. oktobrom 1933 je stopil vsled bolehnosti v pokoj in se je nastanil v svoji hiši. Blagopokojni je bil vzor gospodarja in se je na tem polju uspešno udeleževal, kjerkoli je služboval. Pri Sv. Barbari je storil veliko za oplešanje župne, podružne cerkve sv. Ane in sv. Katarine. Ta cerkva je bila dalje časa nerabna, le-te 1926 so jo do tal podrli razen zvonika in na novo pozidali na vzpodbudo g. Vogrina. Dne 3. oktobra 1926 je bila blagoslovljena. G. župniku svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

70letni jubilej uglednega veleposestnika, vinogradnika in sadjarja. V Stari vasi na Bizeljškem je obhajal dne 25. novembra 70letnico tamošnji daleč na okoli znani ter spoštovani veleposestnik, vinogradnik in sadjar g. Jože Jančič. Jubilar je bil dolga leta med prvimi pionirji gospodarskega napredka v spodnjih krajih in neomajno navdušen Slovenec pod rajno Avstrijo in posebno v času, ko je šlo za jugoslovansko deklaracijo. Za narodne in gospodarske zasluge je bil vrli gospodar že odlikovan z redom sv. Save in Jugoslovanske krone. Nad vse gostoljubnega ter vselega 70letnika ohrani ljubi Bog blagi družini, obsoletskim krajem ter celemu Posavju še mnoga leta!

Za kaplana v Kamnico pri Mariboru pride g. dr. Anton Trstenjak, ki je končal svoje bogoslovne študije v Inostu.

Požar v mariborski tkalnici. V noči 22. na 23. novembra je izbruhnil na še nepojasnjen način požar v skladišču za sirovine tekstilne tovarne Doctor in drug na Ruški cesti v Mariboru. Na pomoč poklicani gasilci iz mesta, Studencev in Pohorja so imeli težavno delo radi morečega dima, ki se je dvigal iz ognja. Odsvit visoko plamtečega ognja je bil viden daleč naokrog. Vročina je bila tako velika, da so popokale vse šipe na bližnjih poslopih. Gasilci

se počutijo starejše osebe. Neredna prebava, napetost, nerazpoloženje, živčna utrujenost, arterioskleroza, hemeroidi in odebelelost jim grenijo življenje. Redno uživanje zdravilnega PLANINKA ČAJA BAHOVEC odlično deluje vsled svoje kri čistilne in svoje kri osvežujoče lastnosti pri vseh gornjih nadlogah, s tme, da pospešuje prbeavo, odstranjuje napetosti, žene

SLABE IN TRUDNE

na vodo in tako spravi organizem zopet v normalno stanje. Pričnite še danes z rednim uživanjem, to pa edino le s pristinim Planinka čajem Bahovec, ki ga dobite v vsaki apoteki v plombiranih zavitkih in z napisom proizvajalca:

Apoteka Mr. BAHOVEC, Ljubljana.

Reg. br. 12500-20/VII. 1932.

so se trudili par ur, predno so ogenj udušili in odstranili vsako nadaljno nevarnost. Vsled res velikega požara povzročena škoda je zelo velika, a gotovo krita z zavarovalnino.

Samomorilec potegnil v smrt reševalca. Dne 21. novembra popoldne se je zgodil v Hočah slučaj, da je samomorilec pahnil v smrt reševalca. 30letni posestnik Vinko Vauhnik od Sv. Miklavža si je hotel v duševni zmedenosti končati življenje. Vzel je žico ter se je napotil proti Hočam, kjer je napeljan skozi daljnovod falske elektrarne tok z visoko napetostjo. Obtežil je en konec žice, drugega pa si je ovil okrog roke. Obteženi konec žice je vrgel na električni vod. Električni tok je šinil skozi telo nesrečnega in ga pognal precej visoko v zrak. Baš v tem trenutku je naneseo naključje, da je prišel mimo 74letni posestnik Franc Verdnik iz Sp. Hoč. Starček se ni zavedal, da je smrtno nevarno, dotakniti se človeka, ki je zvezan s tokom z visoko napetostjo. Brž, ko se je dotaknil Vauhnik, je pričelo tudi njega viti ter zvijati. Ljudje, ki so videli iz bližine oba moška, so bili prvotno mnenja, da sta se sprijela, ker se premetavata sem in tja. Žica krog Vauhnikove roke se je odvila, padla Verdniku na glavo in tok ga je ubil pri prici. Vauhnik ima čisto zogljenelo desnico, več ran po telesu, a so ga prepeljali živega v mariborsko bolnico, nesrečnega Verdnika pa v — mrtvašnico.

Smrtna nesreča. V mežiškem svinčnem rudniku je ubilo 40letnega kovača Ivana Rozmana iz Mislinja in stanujočega v Selovcu pri Guštajnu. Popravljal je nekaj pri lesenem nosilcu, na katerem je napeljana žica in po njej teko železni vozički rude iz jame v dolino k tovarni. Po naključju se je zrušilo škripčevje, ubilo kovača in sodelavca, ki je stal bolj ob strani, pa nevarno ranilo.

Za sunek z nožem šest let robije. — Letos dne 27. marca je kopal 26letni viničar Janez Šešerko iz Pacinja v št. lenarškem okraju s svojo ženo v vinogradu posestnika Ivana Polanca iz Loškega vrha. Mož in žena sta se sprla med delom. Polanec je nastopil kot miritelj, a ga je Šešerko smrtno zabodel z nožem. Mariborsko sodišče je prisodilo ubijalcu dne 23. novembra šest let robije in trajno zgubo častnih pravic.

Za uboj 12 let ječe. Dne 2. oktobra se je vršila v Jurovcih pri Ptujju veselica, katero je posetil tudi 28letni delavec Janez Širovnik iz Stanešincev. Bil je vinjen in je grozil z nožem Ant. Gajšek. Kasneje sta se spravila in Širovnik se je celo odpeljal na Gajšekovem vozu, s katerim se je vozil tudi Ivan Če-

bek. Na potu je došlo do ponovnega prepira. Širovnik je podil Čebeka nekaj časa po cesti in ga je slednjič večkrat zabodel z nožem. Zabodeni je kmalu po prevozu v ptujsko bolnišnico umrl. Mariborsko okrožno sodišče je obsodilo dne 22. novembra Širovnika na 12 let robije in na trajno zgubo častnih pravic.

Od vlomilcev okraden trgovec. V noči 24. novembra je bilo vlomljeno od nezancev v trgovino Hegeduš v Št. Vidu pri Ptujju. Z vlomilci je izginilo manufakturnega blaga za 20.000 Din.

Neznanec obstrelil dva. V Moravcih pri Ptujju je streljal v noči iz zasede neznanec na 20letnega Franca Polanca in na 17letnega Martina Spindlerja. Eden strel je zadel smrtnonevarno Polanca v trebuh, drugi pa Spindlerja v levo roko.

Pomotoma ustreljen. Po Prekmurju se vedno klatijo ciganske in druge vlomilsko-tatinske družbe, ki vznemirjajo prebivalstvo po mestih in vaseh. Tako so ponočni uzmoviči že parkrat obiskali hišo murskosoboškega odvetnika dr. Pintarja. Da bi se osigural napram vlomom, je pustil g. doktor napeljati na zunanja vrata električne zvonice, ki bi takoj opozorili z zvonjenjem hišnega gospodarja, da je nepoštena roka na delu. Dr. Pintarjeva žena in hčerka sta se vrnili pozno na večer in sta se podali k počitku. Dr. Pintar se je odpravljal spat iz obednice. Bilo je baš okrog polnoči in naenkrat so se oglasili električni zvonci in oznanili prihod nezajeljenega obiska. Dr. Pintar je vzel nabito lovsko puško in se skrtil v verando na prežo. Njegova soproga, ki ni vedela za možovo početje, je poklicala pomoč iz bližnje krčme. Odpravili so se nad vlomilce: šofer Deziderij Nesmeny, železničar Josip Horvat in še par drugih. Gospa Pintarjeva jim je namignila, naj se splazijo skozi okno. V spalnici jim je razložila, kje da domneva vlomilce. Napotila jih je skozi obednico v temno predsobo, ki konča na verando. Komaj se je približal šofer Nesmeny s tovariši vratom, se je prežeči dr. Pintar nenadoma okrenil tako, da je puškina cev zdrobila steklo na vratih in v sobo sta padla dva strela. Strela sta smrtno zadelo Nesmenyja, lažje je ranilo par šiber železničarja Horvata. Nesmeny je bil star komaj 26 let.

Neznanec oropal dvema delavkama 35.000 Din. Iz Francoskega se vrnulima dvema delavkama je odvzel v Bratoncih v Prekmurju neznanec ročni torbici, v katerih sta imeli 35.000 Din. Po izpovedi oropanih je tolovaj žrtvi omanil z nekim praškom. Za zločincem manjka vsaka sled.